

deruti att det rinnande vattnet på sådana stora höjder bortspolar bergarternas förvittringsprodukter, hvarföre en laf- och mossvegetation derstädes är så till vida nödvändig, som den tjänar att qvarhålla dessa förvittringsprodukter och sålunda möjliggöra de högre växternas uppträdande. Men på Spetsbergen, der genom glacierernas söndermalande verkan bergarterna blifvit — och blifva — tillräckligt söndergrusade, böra aldrig näringsämnen för växterna saknas, hvarföre man skulle kunna säga, att de högre växternas förekomst så högt mot norden möjliggöres genom isen, som här i visst afseende ersätter lafvarnes och mossornas verksamhet. Och då man ser dessa växter i stora yppiga former växa omedelbart intill snö och is, synes det ej vara förhastadt att antaga, att de äro fullkomligt passande för detta klimat. Eller måtte man för högt uppskattar naturens alstringsförmåga eller organismernas förmåga att lämpa sig efter yttre förhållanden, om man antager, att öfverallt, der ej marken är ständigt frusen, och der tillräcklig mängd näringsämnen i jorden förefinnes, äfven högre organiserade växter kunna utvecklas och trivas hur långt mot polen som helst?

Tillägg till artikeln: "Bidrag till kännedomen om Bohuslänska skärens lafflora"

(se Bot. Not. 1868 p. 176 f. f.)

af O. G. BLOMBERG.

Ehuru de Bohuslänska skären icke hafva att framvisa någon rik lafflora, utan deras största intresse är fattigdomens, blir kännedomen om denna flora icke oviktig för en rätt kunskap om Lichenernas geografiska utbredning derstädes. Dessa all vegetations förtrupper visa oss näml. här, huru långt de kunna uthärda i sin strid mot ogynnsamma naturförhållanden, ty otvifvelaktigt är, att de aldrig flesta af de arter, som på skären förekomma, icke finna en naturlig vextplats derstädes, om man näml. undantager de ytterst få arter, som för sin

egentliga tillvaro betinga de blåsiga hafskusterna eller saltvattnets omedelbara närhet. Det är därför jag nu går att i korthet meddela dels några rättelser i en uppsats i samma ämne (anf. st.), dels några tillägg till laffloran i Marstrands närmaste omgifningar.

Jag har förut (anf. st.) angifvit de arter, hvilkas frånvaro i visst afseende karakterisera laffloran. Bland dessa upptogs släktet *Usnea* samt hela familjen *Calicieæ*. Ytterst sparsamt har jag sedan funnit den annars allmänna *Usnea barbata*, samt den ingalunda sällsynta, men här rara *Calicium trachelinum*.

Följande äro rättelserna och tilläggen:

Usnea barbata r. på sten.

Stereocaulon tomentosum r.

Cladonia papillaria ster. r.

Anaptychia ciliaris saxicola flerest.

Gyrophora spodochoea. Då denna form kanske rättast upptages såsom art, utgår *G. vellea* (anf. st.), under hvilket namn den är anförd.

Lecanora subfusca laineæ. Denna art är förut efter några bristfälliga exemplar anförd under namn *L. cinereorufescens* var. Är sedan, mer utvecklade, funnen ymnigt flerstädes på skären på lösa stenar.

Syn. *Lecanora helicopsis dilutior*. Nyl. Lich. Scand. p. 159, teste Branth.

Lecanora poliophæa. Denna utmärkta art, hvars egentliga hemvist är hafskusterna i nordn, men hvilken sporadiskt blifvit anmärkt ända ned till Christiania, fann jag på ett större, löst stenblock på Klöfverön nära Marstrand vid sundet Smygen. Sporerna 0.010—12 m. m. långa, 0.005—6 breda, eller fullkomligt öfverensstämmande med uppgiften i Lich. Arct. p. 114. Ny för Sverige.

Lecanora cupreogrisea Th. Fr. in Lich. Scand. p. 278. Mogna sporar ytterst sällsynta, blott en gång af mig sedda.

Urceolaria scruposa bryophila r.

Piatora decolorans r.

Biatora (?) Bahusiensis n. sp. Thallus tartareus, verrucoso-granulosus, cinereus l. pallide cinereo-ochroleucus, late effusus, sat crassus. protothallo indistincto; apothecia immixta, primitus plana et marginata, margine proprio, nuda. demum hemisphaerico-convexa, immarginata. atra. intus pallida; sporæ in ascis clavatis, 8:næ, oblonge ellipsoideæ, 0,010—12 m. m. long., 0,003—5 m. m. crassæ, nunc simplices, nunc pseudo-dyblastæ. hyalinæ, interdum oleosæ. Hypothecium luteolum; epithecium smaragdulum; paraphyses conglutinatæ: gelatina hymenea jodo coerulescens.

På bergens vertikala sidor. ganska allmän på öar och skär omkring Marstrand.

Påminner till sitt yttre icke obetydligt om *Lecidea enteroleuca* latypea. Sporerna variera betydligt, än enkla, än nästan dyblastiska, än synas de t. o. m. (vid användande af kalihydrat) tetrablastiska, hvarföre jag ännu är oviss, till hvilket slägte arten rättast hör. Kanske bör den hänföras till slägtet *Biatorina*, hvilken den genom sina aflångt elliptiska sporer liknar.

Lecidea polycarpa r.

Lecidea lapicida silacca r.

Lecidea furcella ster. flerest.

Lecidea tenebrosa r.

Rhaphiospora flavovirescens flerest.

Opegrapha Turneri Leight. Koön vid Backudden på ek. r. (*Opegrapha vulgata* och *Arthonia epipasta excipienda* utgå såsom orätt bestämda.)

Calicium trachelium. Backudden på Koön på ek.

Dermatocarpon cinereum. Flaten nära Instön. ej Justön, såsom genom feltryck förut uppgifvet.

Pertusaria communis areolata. Glimmerskiffer nära Arvidsvik. sparsam och klent utvecklad.

Sagedia macularis r. på undre sidan af större klippblock.

Verrucaria acrotelloides. Förnt (anf. st.) uppgifven under namn: "V. hydrela var." Sedan jag insamlat goda exemplar på Blåkulla, 1 mil från Marstrand, är jag öfvertygad om

denna arts identitet med den, som beskrifves i Kbr. Parerga p. 369. — Igenkännes, då den är fullt utvecklad, genom sin thallus areolato-squamulosus, viridi-fuscescens. Sporerna hos exemplar från Bohuslän och Kinnekulle äro 0.015—20 m. m. long., 0.006—10 m. m. lat.

Lichina confinis. Blåkulla.

Utom ofvan uppräknade, kunde äfven anföras några få kalklafvar, hvilka sparsamt och krent utvecklade förekomma på kalkbruket på Karlstens fästning, men de kunna icke räknas till laffloran i egentlig mening, då kalkberg ingenstädes, mig veterligt, finnas i närheten.

Genom detta tillägg ökas laffloran i skärgården omkring Marstrand till något öfver 120 arter, hvilket antal visserligen ännu något kan ökas genom kommande forskningar, men troligen icke i någon synnerligen stor mon. Den kommer alltid i detta fall att ege ett intresse — fattigdomens.

Fortsatta iakttagelser rörande Smålands växtlighet,

af N. J. SCHEUTZ.

(Forts.)

Nymphaea alba var. *biradiata* Som. Jönköping, Forsserums-trakten mera allmän än *N. alba*.

N. alba var. *minor* Dec. Blädinge, Ingelstad i Ö. Thorsås.

Nuphar pumilum Dec. Trollebo och Högatorps-sjöarne i Lemnhult enl. ex. af J. Hjelmgren och C. Lindman.

Ranunculus Lingua L. Råhults åbro i Fryeled, Ohs bruk, Barkeryd, Säby i Svartån, Gårdsby.

R. cassubicus L. Sjöstorp i Forserum och Elgaryd i Malmbäck (F. Hagström.)

Batrachium circinatum Fr. har jag aldrig sett i Smål. och känner intet växtställe inom provinsen för den. Sjöstrand uppgifver den väl i sin Kalmarflora dock utan speciellt växtställe; men då *B. trichophyllum* af honom ej angifves för Kalmar län, är det mer än sannolikt, att *B. circinatum* upptagits i st. f. *B. trichophyllum* och *pantothrix*. Den förtjenar emellertid noga eftersökas.

B. peltatum Fr. Säby i Sommen, Snud i Jersnäs.

B. heterophyllum Hoffm. var. *truncatum* Wäckelsångs presteg. — I diken vid Gransbo i Säby socken har jag observerat en form af *B. heterophyllum*, möjligen beroende af lokalen, hvil-